

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 57. Descriptio Taboritarum ab Ænea Sylvio facta

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

quitem Bohemum. *Ænea latine pero-* Secul. XV.
A.C. 1451.
rante, tam solidis argumentis Imperatoris
juvenem Ladislaum penes se detinentis
consilium vindicavit, ut Bohemi de æ-
quitate facti persuasi, non solum Cæsaris
voluntati cesserint, sed etiam ex sua no-
bilitate primarios adolescentes Bohemos
dare decreverint, qui Fridericum in I-
taliā euntem comitarentur, & juvenem
Regem cultu debito prosequerentur.

§. LVII.

*Descriptio Taboritarum ab Ænea
Sylvio facta.*

Confecerat *Æneas Sylvius* *itinoris sui En. Sylv.*

ad Bohemos relationem, quam Car. *epist. 130.*

vajallo Cardinali ibidem Legato trans-
misit. Enarrat ibi, quid sibi suoque so-
cio ad præfatum conventum euntibus in
via apud Taboritas contigerit, quod sa-
ne ad dignoscendos hæreticorum mores,
ac Bohemorum indolem ipsis perutile
erat. Scribit itaque Cardinali: cum e-
go, meusque socius raptore, atque insi-
dias in itinere aliquando timeremus, ad
vicinos Taboritas potius, quam apud ce-
teros, equidem magis astutos, minus ta-
men crudeles pernoctare maluimus. Ac-
cepere hæc Taboritæ lætis animis, fidem-
que dederunt, nullum omnino dampnum
se nobis illatos. Res, inquit, *Æneas*
specta-

Sæcul. XV. spectaculo digna fuit, rusticum hoc ac in-
A.C. 1451. compositum vulgus urbanitatem affecta-
 re; ingressus quoque noster in urbem re-
 latu dignus est. Nam quamvis frigus
 esset, & pluviale tempus, nihilominus ex
 illis aliqui nudi incedebant solis tecti in-
 dusis, alii numero tamen paucissimi pel-
 liceas tunicas induerunt, alii equo vehe-
 bantur, sed sine ephippio, alii absque fræ-
 no, huic oculus erutus, illi manus abscis-
 sæ. Incedendi promiscuus, imo nullus
 ordo, loquendi nulla modestia, & rustica-
 no ac barbaro ritu invicem verba mi-
 scabant. Obtulerunt tamen quadam ur-
 banitatis specie xenia, pisces, vinum, at-
 que cerevisiam.

Demum subjungit Æneas, quæcun-
 que deteguntur inter Christianos impie-
 tatis, ac blasphemiarum monstra, hic
 confugiunt, asylumque habent; ubi tot
 sunt hæreses, quot capita, & est libertas
 credendi, quæcunque velis. In exterio-
 ri civitatis porta duo fuerunt scuta, in al-
 tero eorum visebatur pictura Angeli ca-
 licem tenentis, quasi communionem sub
 utraque specie suaderet populo, in al-
 tero scuto Zischa pictus erat, cuius effi-
 giem Taboritæ numinis loco habere vi-
 dentur, quamvis ceteroquin omnes ima-
 gines abominentur. Postea Æneas &
 res Zischæ, & Taboritarum hæreses, nec-
 non urbium suarum situm atque muni-
 tiones

tiones describere pergit, carpitque Sigis-
mundum, quod eos, quos exterminare
debuerat, non solum liberos fecisset, ve-
rum etiam bona Nobilium & Monasterio-
rum perpetuo jure eis possidenda reli-
quisset (*), tandem, prosequitur Aeneas,
cum gens ista, non tantum Calicis dog-
mate a Catholicis discerneretur, sed e-
tiam vere hæretici, & in omnibus Wi-
clefistarum veneno infecti essent, preti-
nus inde discedere consultum duximus,
nec ullus nostrum sacris operatus est, etsi
dies Dominicus esset, ne Taboritæ glo-
riari possent, Catholici Imperatoris Lega-
tos cum iis communicasse in divinis.

§. LVIII.

Aeneæ Sylvii colloquium cum Podie- bracio.

Aeneas eodem itinere colloquium mis-
cuit cum Podiebracio, Procopio e-
jusdem verba patria lingua interpretan-
te. Frequens, longusque inter eos ha-
bitus est sermo de communione sub u-
traque specie, & de conventis cum E-
pisculo Constantiensi; Agebant etiam de
Bullis ad Archiepiscopatum Pragensem
pro Rochisana, deque aliis ad Religionem
&

(*) Quam fatali necessitate ad id coactus
fuiisset Sigismundus, jam alibi annotavimus.